

vi saa længe efter skal til at lovgive paa dette Omraade, kunde komme til et andet Resultat end det, der foreslaas her.

Den Gang Medicinalkommissionen blev nedsat, ventede jeg, at det vilde blive et stort og i god Forstand revolutionerende Arbejde, der vilde komme til at foreligge vedrørende Apotekervæsenet. Men her gælder rigtignok det gamle Ord: Bjergene lavede til Barsel, men fødte en Mus; for andet er det jo ikke, som foreligger her, billedlig talt. Maa jeg tillade mig blot at pege paa et Par enkelte Paragraffer. Der er f. Eks. § 18, hvorved Indførsel fra Udlandet af Lægemidler, hvis Sammensætning ikke er angivet, er forbeholdt Apotekerne, og hvori det hedder, at Sundhedsstyrelsen skal fastsætte, hvilke Arkana der maa udleveres fra Apotekerne. Indførsel fra Udlandet af Lægemidler forbydes altsaa; thi naar Sundhedsstyrelsen skal til at træffe Afgørelser angaaende dette Forhold, vil det i overordentlig mange Tilfælde blive til Forbud, Forbud til Fordel for Apotekerne og de store Arkanafabrikanter herhjemme. Som Følge af denne Paragraf vil det, synes jeg, for Fremtiden blive ret vanskeligt at søge Helbredelse i Udlandet; man vil i alt Fald ikke kunne faa Medicin herind i visse Tilfælde; og det er, synes jeg, noget utidssvarende saadan paa en vis Maade at rejse en Mur omkring Landet og søge at forhindre Folk, der mener at kunne finde Helbredelse andetsteds, i at søge derhen. Og naar der saa er Tale om Arkana, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til de sagkyndige paa dette Omraade, hvortil vel ogsaa hører den højtærede Justitsminister, hvad der skal forstaaes ved et Arkanum. Vi har f. Eks. her i Landet en hel Række forskellige Bittere, vi har Angosturabitter, Køsters Mavebitter, Valdemar Frederiksens Bitter, Sybilles Livsvækker o.s.v., og disse Bittere bruges jo i vid Udstrækning og angives at være heldige for Almenbefindendet og at være helbredende for Mavesygdomme o. s. v. Jeg vil gerne spørge, om disse Bittere for Fremtiden ifølge denne Lov bliver Arkana, som kun maa sælges til og fra Apotekerne, for i saa Tilfælde kan det ikke nægtes, at der ogsaa i denne Paragraf gives et yderligere Privilegium for de Herrer Apotekere. Saa vidt jeg ved, kan disse Ting nu forhandles af Materialister og Købmænd.

§ 19 synes ogsaa i fremtrædende Grad at være egnet til at beskytte de privilegerede. Ifølge denne Paragraf er det forbudt uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse

at reklamere med Medicin; det er forbudt at gøre det ved Bekendtgørelse i Blade, ved Udsendelse af Beskrivelser eller billedlige Fremstillinger til Almenheden eller til Enkeltpersoner. Jeg vil gerne spørge, hvorledes man vil kunne forhindre en Mand i Udlandet i at sende Brev til en Enkeltperson; hvorledes vil man opdage det, hvorledes vil man komme under Vejr med, at en Medicinfabrikant i Hamborg eller et andet Sted sender et Brev til mig, i hvilket han reklamerer for det paagældende Lægemiddel. § 19 er i flere Henseender en ret umulig Paragraf, som slet ikke kan gennemføres. Jeg synes ogsaa, at denne Paragraf i Virkeligheden overflødiggør Indførselsforbudet; thi naar der ikke kan reklameres for en Vare, mener jeg, at saa dør Salget af denne Vare af sig selv; i alt Fald dør Salget af de Varer, som der ikke er noget ved, som ikke er meget værd, og derfor behøves Indførselsforbudet i Virkeligheden ikke. Men hvis man faar Kundskab om et godt Lægemiddel fra Udlandet, mener jeg, at Tilegnelsen af dette Lægemiddel ikke skal hemmes, naar Folk frivilligt søger det; og de Lægemidler fra Udlandet, som søges, selv efter at Reklamedøren er lukket for dem, maa vel i Regelen anses for at være særlig gode, men ogsaa med Hensyn til Købet heraf lægger det foreliggende Lovforslag jo store Hindringer i Vejen.

Dernæst hedder det i § 19, at hvis den ulovlige Reklamerings sker i et Blad, er Bladets ansvarhavende fritaget for Ansvar efter nærværende Paragraf, hvis han maa antages ved Optagelsen af Bekendtgørelsen at have været i begrundet god Tro. Jeg ved ikke, hvorledes de Herrer Bladudgivere fremtidig skal stille sig til denne Paragraf. Det vil i det hele taget være vanskeligt for dem trods al mulig Agtpaagivenhed at opfylde denne Lovparagraf; de udsættes i høj Grad for at begaa Lovovertrædelser. Hvorledes skal man kunne afgøre, om en Mand har været i begrundet god Tro? Hvorledes kan vedkommende Bladudgiver vide, om Sundhedsstyrelsen har givet Tilladelse til Indførselen af det ene eller det andet af disse Medikamenter? Jeg synes, det er en meget farlig Bestemmelse, der saaledes er sat ind i § 19. Maa jeg endvidere med Hensyn til Forbudet mod Reklamerings gøre opmærksom paa, at ifølge § 19 vil det fremtidig være forbudt under en Epidemii f. Eks. af Munde og Klovesyge, at en Købmand eller Materialist averterer med brændt Kalk eller Kloralk som Desinfektionsmidler. Der maa